

CAGLIERO 11

Bollettino di Animazione Missionaria Salesiana

Publicazione del Settore per le Missioni per le Comunità Salesiane e gli amici delle missioni Salesiane

Drahi spolubratia, drahi priatelia, uzatvárajúc tento rok 2019 prichádzame k Dieťaťu Ježišovi prinášajúc mu VŠETKÝCH a VŠETKO. Malé, s otvoreným náručím, prijíma všetkých, objíma všetkých.

Dieťa Ježiš objíma celý svet.

Jednou z návštev, ktorá ma v roku 2019 najviac poznačila, bola návšteva domu mladého saleziánskeho mučeníka Akasha Bashira, zomrel 15. marca 2015 v Lahore, Pakistan. Táto návšteva, trvajúca len pol hodiny, bola intenzívna a významná. Bol som s otcom a matkou, so sestrou a bratmi: kresťanská rodina, živá, ktorá cíti umučeného syna živého ako nikdy predtým.

Bola to návšteva ale aj púť. Áno, putovanie z Turína do Lahore, s nejakými medzi zastávkami nejakou tisíčkou prejdenej kilometrov, nesúc v mojom ruksaku sochu Márie Pomocnice: spomienka a proroctvo Hlavného Predstaveného pre túto skúšanú a požehnanú rodinu. Mária je stále Kráľovnou Mučeníkov.

A mladí sú stále zvädzaní Vzkrieseným Ježišom, ktorý žiada všetko, pretože dá všetko.

Vzývajte Dieťa Ježiša za rok 2020 bez mučeníkov ...

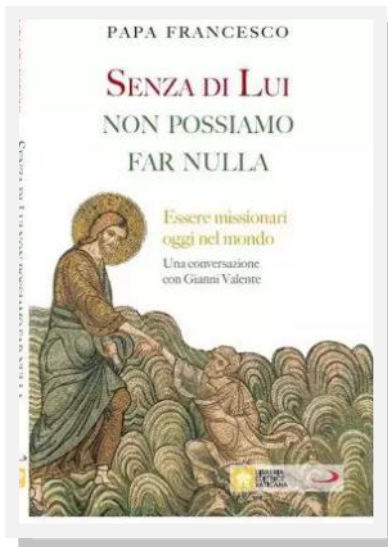
ale plný kresťanského a saleziánskeho ducha mučeníctva.

J. Basanes

D. Guillermo Basanes, SDB
Radca pre misie

KONVERZÁCIA O BYTÍ MISIONÁROM V DNEŠNOM SVETE.

Nová vydarená kniha interview Pápeža Františka, vychádza niekoľko dní po skončení Mimoriadneho misijného mesiaca „október 2019“. Otázky kladie Pápežovi Gianni Valente, z misijnej agentúry Fides.

Hlavné línie konverzácie sú predstavené mnohými opakujúcimi sa vyjadreniami, ktoré František rozsieva vo svojom magistériu, aby napovedal, aká je vlastná prirodzenosť poslania Cirkvi vo svete. Prvý krát, sa Biskup Ríma zaoberá obsírnym vysvetlovaním, čo znamená keď opakuje, že Cirkev rastie „prítlačivosťou“ a nie prozelytizmom, že protagonistom misie je Duch Svätý a že Cirkev je zo svojej podstaty tá, čo „vychádza“. Pápež ochráni tieto svoje vyjadrenia od rizika, že budú zredukované na nové konformné slogany „ekleziálneho“ jazyka, práve keď ponúka obrazy a epizódy zo svojich spomienok pastiera, aký je vlastný dynamizmus apoštolského diela a čo môže byť jeho zdrojom. Preto odpovede Pápeža o misii obsiahnuté v tejto novej knihe môžu osvietiť, vzbudiť záujem, zaraziť a povzbudiť, nie sú určené len tým, ktorí sú priamo zapojení do diela misijnej animácie.

Vo Františkových odpovediach nie je apoštolské dielo nikdy predstavené ako výsledok snahy, akéhosi dodatočného úsilia pridaného k námahám života. Dynamizmus každého misijného hnutia - dosvedčuje - napreduje «zalúbením, milostnou prítlačivosťou. Nenasledujeme Krista a o to menej sa stávame ohlasovateľmi Ježiša a jeho Evanjelia kvôli nejakému rozhodnutiu od stola. Aj misijný zápal môže byť plodný len keď sa odohráva vo vnútri tejto prítlačivosti, a odovzdáva ju iným». V rozhovore Pápež doporučuje ako rozlišujúci znak autentického apoštolského diela «napomáhanie, uľahčovanie, nekladenie prekážok Kristovej túžbe objat' všetkých, vyliečiť všetkých, spasit' všetkých. Nerobiť selekcie, „pastoračné colnice“. Nebyť na strane tých, ktorí stoja pri bráne, aby kontrolovali, či majú iní všetky rekvizity potrebné pre vstup».

Pápež ponúka sugestívne myšlienky aj ohľadom vzťahu misijných diel s peniazmi, médiami, procesmi globalizácie. Pamatá, že v prítomnom čase «je potrebné mať sa na pozore pred všetkým tým, čo akýmkoľvek spôsobom vedie k prezentovaniu misie ako formy ideologickej kolonizácie, aj maskovanej». Vystríha pred funkcionalistickým pokušením zverit' úspech misie stratégiám poplatným marketingu a namysleným teologickým metodológiám. Kriticky sa zmieňuje o fenoméne misionárov „uhryzni a uteč“, ktorí predajú ako misiu svoj «duchovný turizmus» prezlečený do apoštolátu. «Pre nasledovanie Ježiša a ohlasovanie Evanjelia» objasňuje Pápež «sa vychádza zo seba a svojej autoreferenciality, ale potom je potrebné aj „ostatť“, zostať na miestach a v situáciách kam nás Pán nechá prísť».

Nejedná sa o «robenie misijnej animácie ako zamestnania, ale žiť spolu s inými, zostať v ich rytme, vyžadovať ich sprevádzanie učiac sa kráčať ich krokom». Len vo vnútri každodennosti, a nie vo vytváraní umelých udalostí a mobilizácii - poznamenáva Pápež - sa dielo misionárov «môže stať plodným. A len týmto spôsobom, počas každodenného napredovania, sa môže realizovať proces reálnej inkulturácie Evanjelia do rôznych skutočností». Keďže «inkulturácia neprebíha v teologických laboratóriách, ale v každodennom živote».

SOM ŠTASTNÝ VIDIĤ, ŽE DUCH DONA BOSCA KRADNE SRDCIA ĽUDÍ

Narodil som sa v Kuklove. V dedinke blízko Šaštína, kde sa nachádzal prvý dom saleziánov na Slovensku a kde je Národná Bazilika Sedembolestnej Pany Márie. Saleziánov som spoznal, keď som mal 12 rokov, ale nevedel som, že sú to „saleziáni“, pretože to bolo počas komunizmu a všetko náboženské bolo zakázané. Mať aktivity a stretávať sa s chlapcami v kostole bolo trochu nebezpečné, ale náš farár bol odvážny. Poznal saleziánov veľmi dobre. S niektorými z nich bol vo väzení, potom ako ich zadržali pri pokuse o prekročenie hraníc, spoločne s Blahoslaveným Titusom Zemanom. Po 10-tich rokoch väzenia a 6-tich rokoch civilnej práce, dostal povolenie slúžiť ako kňaz v našej farnosti. Takto súhlasil s ponukou saleziánov navštevovať našu dedinu a mať s nami rôzne stretnutia a aktivity. Potom padol komunizmus a my sme zistili, že dvaja mladí robotníci, ktorí nám venovali svoj voľný čas boli saleziáni. Oni nám rozprávali aj o misionároch. Ale prvú myšlienku stať sa misionárom som dostal ako 15 ročný. V tom čase navštívil našu farnosť don Jozef Daniel Pravda. Vrátil sa z misií v Kongu (Zaire), kde pracoval viac rokov a podelil sa so svojou skúsenosťou. Pamätám si na jeho slová: „Ak sa chce niekto stať misionárom, musí začať už teraz slúžiť iným“. Potom som začal saleziánsku formáciu. Misijné povolanie bolo pre mňa ešte vzdialené. Myslel som si, že pre misionárske povolanie potrebujem veľké schopnosti a necítil som sa schopný. Postupne, so skúsenosťou saleziánskeho života som začal chápať, že dôležitá je dôvera v Boha a nie v moje schopnosti. Ďalším silným impulzom bola návšteva dona Milana Zedníčka, misionára v Angole, v našej komunite v Banskej Bystrici, kde som bol ako mladý kňaz. Zasiahla ma jeho hlboká radosť a veselosť. Myšlienka ísť do misií sa vracala stále častejšie. Tak som o tom začal rozprávať s provinciálom. Navrhol mi, aby som sa za to modlil. Následne som bol poslaný do komunity na Orave, kde som našiel v Saleziánskej Rodine veľmi silného misijného ducha. Bolo tam niekoľko dobrovoľníkov, ktorí mali misijnú skúsenosť na Sibíri a počas posledných 5-tich rokov odišli z tohto domu traja saleziáni do misií. Keď v apríli 2013 prišla urna Dona Bosca, modlil som sa pred ním a počul som odpoveď: Prečo ešte čakáš? V júni 2014 ma provinciál poslal na 2 mesiace do komunity v Jakutsku na Sibíri, aby som mal prvú misijnú skúsenosť. Od júla 2015 som v Jakutsku a som veľmi šťastný v tejto misií. Je to miesto s veľmi tvrdými klimatickými podmienkami, ale mojou najväčšou ťažkosťou bolo zvyknúť si na medziludské vzťahy, pretože je tu málo katolíkov. Chýbala mi aj saleziánska komunita, pretože sme boli na začiatku len dvaja. Ale to sa zmenilo a mojou veľkou radosťou bolo, keď prišli noví spolubratia. Som tiež šťastný, keď vidím, že Don Boscov duch, kradne srdcia miestnych ľudí, aj keď nie sú katolíci. Vidím, že pre misionára je veľmi dôležité mať dôveru v Boha a Máriu Pomocnicu, pretože sa takto môžeme stať nástrojmi, ktoré pomáhajú stretnúť osobu Ježiša Krista, ktorý je plnosťou radosti a života.

Peter Lorenc, misionár na Sibíri - Jakutská republika

Svedectvo saleziánskej misionárskej svätosti

Don Pierluigi Cameroni SDB, Postulatore Generale per le Cause dei Santi

Boží Sluha Ignác Stuchlý (1869-1953), ktorého 150. výročie narodenia si pripomíname 14. decembra, zastával počas veľkej časti svojho života zodpovedné úlohy: ekonóm, prefekt, vikár, direktor, provinciál. Považovali ho za „živú regulu“, účinného svedka Dona Bosca v Čechách, Slovinsku a na Slovensku. „Ignác Stuchlý bol rehoľníkom, ktorý nenapísal „Regole“, ale ich poslúchal“. Ešte aj dnes na neho spomínajú v Čechách ako na „druhého Jána Máriu Vianneyho“ a „českého Dona Bosca“.

Saleziánsky Misijný Úmysel

Za dnešných mladých

Aby mladí na celom svete mohli realizovať projekt, ktorý pre nich vysníval Boh.

V roku 2018 sa slávila Synoda biskupov o mládeži, viere a duchovnom sprevádzaní. Modlime sa za všetky naše prítomnosti vo svete, aby boli významné pre život a sny mladých.

